

1. Въ турските гробища при беклемето въ махлата Св. Никола, срещу Кьоръ-Ивановата фурна единъ касапинъ (българинъ) бѣше събралъ 12 цигани. Накаралъ ги бѣ да си изкопаятъ единъ голѣмъ гробъ, следъ което да настѣдатъ въ него по турски и въ кржгъ. На всѣкого той отрѣзваше главата и я хвърляше въ политъ му. Миризмата отъ кръвта бѣше така тежка, че не можеше да стоимъ дълго време тамъ, обонянието протестираше, но чудно че нервитѣ издържаха това зрелище!

2. Въ турската махала, българитѣ като правѣха обиски съ цель да залавятъ умразнитѣ имъ турци и да ги убиватъ, двама отъ последнитѣ бѣха избѣгали надъ покрива на една двуетажна кжща. Единъ ги застреля отъ улицата и тѣ се търкулиха по керемидитѣ и паднаха на земята, което други пжтъ съмъ виждалъ да падатъ само котки, когато се сбори́чкатъ.

3. Въ турската махла видѣхъ, че на две порти — една срещу друга — бѣха обесени, на едната четирма, а на другата трима турци.

4. Около джамията, на жгъла при „табахната“, нѣколко българци водѣха единъ турчинъ да го убиватъ. Срећна ги единъ офицеръ и ги запита какво е направилъ. Казаха, че намѣрили въ него оржие и го водятъ да го убиятъ. Офицера отпрати по неговъ адресъ нѣколко руски псувни и съ думитѣ: „тъй му се пада“ отмина ги. Обѣсиха го на една отъ старитѣ черници предъ джамията, като завързаха единия край на въжето за вратѣтъ му, а другия праметнаха презъ клона на дървото и го теглиха до като по тоя начинъ издигнаха отъ земята осждениятъ отъ тѣхъ на смъртъ.

5. Въ махлата „акарджа“ граждани отъ „Чукуръ-бокрукъ“ наблюдаваха съ бинокли обрнатитѣ на югъ джамлъци на високитѣ турски кжщи и шомъ забележеха, че нѣкъде се движи мжжка фигура, веднага подобна кжща се нападнаше и заловения турчинъ се убиваше. По този начинъ бѣше хванатъ и доведенъ тамъ единъ турчинъ, облеченъ въ бѣлъ костюмъ, за който казаха, че се казва Кьоръ-Селимъ, когото и постѣкоха.

6. Въ с. Гюпала (сега Михайлово) имаше единъ селенинъ, българинъ, на име Пали-Иванъ, нареченъ така, защото бѣ запалилъ душицата на много свои съселяни. Той бѣше турски шпионинъ и получавалъ по 100 гроша на месецъ за да предава и невинни хора презъ време и после Ст.-Загорското въстание. Сега съселенитъ му бѣха го хванали и доведоха на бивака на българскитѣ опълченци съ молба да имъ се разреши тѣ сами да си го накажатъ. Разбира се, че имъ се разреши. Исправиха го и искаха да го застрелятъ. Единъ стреля, но пищовътъ му не хвана; втори стреля, но не можа да го олучи. Осждения не можа да издържи повече, извади своя ножъ и започна да се коли. Вижда се ножа му